

DZIEŃ POMORSKI

ORAZ WYDAWNICTWA

GAZETA MORSKA
DZIEŃ BYDGOSKI
DZIEŃ GRUDZIĄDZKI

GAZETA GDAŃSKA
DZIEŃ KUJAWSKI
GAZETA MOGILEŃSKA

Rok V

Redakcja i Administracja:
Toruń, Bydgoska 56
Filja Admin. Szeroka 41

Telefony dzienne: 202, 747, 749
Telefon nocny: 749
Telefon Filji: 748
Konto czechowe P. K. O. 160-315

Nr. 197

Zmiany na placówkach dyplomatycznych Rzplitej

Ambasadorem w Paryżu ma zostać wiceminister Szembek

(o) Warszawa, 29. 8. (Tel. wł.). Wczorajsza popołudniowa prasa warszawska donosi, że w kołach zbliżonych do M. S. Z. obiega wiadomość, iż obecnie rozważane są możliwości zmian na niektórych polskich placówkach zagranicznych.

Według tych informacji ambasador Rzplitej w Paryżu p. Chłapowski ma być odwołany ze swego stanowiska; ma on zupełnie porzucić służbę dyplomatyczną i polityczną. Stanowisko ambasadora w Paryżu ma objąć obecny wiceminister spraw zagranicznych p. Szembek, którego znów miejsce zajmie najprawdopodobniej p. Raczyński, stały delegat Rzplitej przy Lidze Narodów. Te znów funkcje sprawowałby wówczas dotychczasowy radca ambasady w Paryżu p. Mühlstein. Do ambasady paryskiej zaś przydzielony ma zostać na miejsce radcy Mühlsteina obecny szef gabinetu ministra p. Dębicki.

Oprócz powyższych zmian projekto-

wane jest jakoby rychłe ustąpienie prof. Henryka Mościckiego, naczelnika wydziału historycznego MSZ i p. Millaka, naczelnika wydz. prawnego MSZ, oraz p. Kosso-wa, konsula Rzplitej w Pradze.

„Odrodzenie Polski a Związek Sowiecki“

Artykuł Radka w „Gazecie Polskiej“

Warszawa, 29. 8. (tel. wł.) Bawiący ostatnio w Polsce wybitny publicysta i polityk so-wietki Karol Radek nadesłał do „Gazety Pol-skiej“ artykuł pod tytułem: Odrodzenie Pol-ski a Związek Sowiecki“.

Artykuł ten ukaże się w dniu dzisiejszym jednocześnie w „Gazecie Polskiej“ i w „mo-skiewskich „Izwestjach“.

Autor artykułu wyjaśnia przyczyny, dla których związek sowiecki nie tylko że nie żywi dla Polski żadnych zaborszych tenden-cyj, lecz odwrotnie powitał odrodzenie nie-podległej Polski jako jeden z niewielu po-zytywnych faktów wytworzonych przez woj-nę światową w Europie środkowej.

Jednocześnie „Gazeta Polska“ w dzisiej-szym numerze zamieści notatkę redakcyjną do tego artykułu.

Bojówkarze hitlerowscy pod kołami samochodu

Dwa tragiczne wypadki w Gdańsku

Onegdaj wieczorem przez główne ulice Gdańska przeszedł wielki pochód z pochod-niami, w których wzięło udział około 8 tysięcy sportowców.

Pochód zatrzymał się na Wiberwaldu, gdzie von Tschammer wygłosił przemówie-nie, w którym zaznaczył, że sportowcy z Niemiec nieustannie będą napływać do nie-mieckiego Gdańska.

Manifestacja zakończyła się odśpiewa-niem hymnu narodowego, „Deutschland, ueber Alles“ i hitlerowskiej pieśni „Horst Wessellied“.

Von Tschammer wystąpił na ręce kanc-lerza Hitlera w imieniu gdańskich organi-zacji sportowych depezę hołdowniczą, wy-rażającą ślubowanie niezłomnej wierności oraz pozdrawiającą braci niemieckich na obszarze Saary.

W czasie onegdajszej imprezy sporto-

wej, urządzonej przez narodowych scia-liotów załamała się pod naporem kilkunastu bojówkarzy boczna ściana samochodu ciężarowego. Jeden z bojówkarzy, niejaki Gądziela wpadł pod koła samochodu i doznał ciężkich obrażeń. 15 innych bojówka-rzy, którzy spadli na bruk doznał silnych porażeń.

Drugie wypadki samochodowe wy-a-rzyły się w tym dniu w miejscowości Trockenheim na terenie Wolnego Miasta. Obsadzony umundurowanymi członkami organizacji hitlerowskiej samochód cięża-rowsy zderzył się z samochodem osobowym pewnego kupca. Jadący tym samochodem kupiec doznał lekkich obrażeń. Pasażero-wie jego samochodu doznali ciężkich ob-rażeń wewnętrznych i zewnętrznych. Sa-mochód osobowy został zdruzgotany.

Straszliwa katastrofa pod Bydgoszczą

Pociąg zdruzgotany wóz na przejeździe kolejowym

Onegdaj na przejeździe nowo wybudowa-niej linii kolejowej G. Śląsk — Gdynia w pobliżu stacji Dębnie w pow. bydgoskim pociąg najechał na wóz, którym jechało 7 osób powracających z odpustu.

Wskutek zderzenia wóz został całko-

wicie zdruzgotany. W katastrofie zginęło 3 osoby, 4 zaś zostały ciężko ranne.

Zwłoki nieszczęśliwych ofiar przewie-ziono do kosznic w Bydgoszczy, rannych zaś umieszczono w lecznicy miejskiej.

Sztab działaczy wywrotowych w rękach policji

Luksusowe pensje „Idcouch“ komunistów

(o) Warszawa, 29. 8. (tel. wł.) W wyniku dłuższych obserwacji przeprowadzonych na terenie całej Polski przez władze policyjne, aresztowano szereg wybitnych członków władz naczelnych organizacji komunistycznych w Polsce.

M. in. aresztowany został niejaki Alfred Lempe, delegowany specjalnie przez „Komin-tern“ dla uaktywnienia i wzmożenia działal-ności komunistycznej w Polsce, oraz zorganizowania szeregu masowych wystąpień. Był on członkiem „Politura“ w Moskwie, członkiem sekcji polskiej „Kominternu“ i kilkakrot-nym delegatem na różnych zjazdach i kongre-sach. Lempe w roku 1930 wyjechał do So-wietów, skąd kierował „pracą“ komunistyczną na Białorusi Zachodniej. Przed kilku miesiąca-

mi przybył do Gdańska, następnie przedostał się do Polski.

Poza tem aresztowano m. in. Ditlej Hejman, Irenę Rozenberg, która jest magistrem chemii i żoną warszawskiego adwokata, Szmula Brel dentweiga, kierownika akcji komunistycznej wśród żydów, Gustawa Szustera, Zenona No-waka, Albina Małkuszewskiego, Jankla Dąba Adama Liśkiewicza i Aleksandra Hillera. Wszyscy oni zajmowali wybitne stanowiska w naczelnych władzach komunistycznych w Polsce i utrzymywali się za pieniądze partyj-ne. Pensje tych kilkunastu ludzi kosztowały „Komintern“ 50 tys. zł. miesięcznie, wtedy kiedy na całą robotę organizacyjną wydawa-no tylko 13 tys. zł.

Z Kijowa do Charkowa wyjechał Herriot

Entuzjastyczne powitanie wodza francuskich demokratów

Moskwa, 29. 8. (Pat). Herriot wraz z to-warzyszącymi mu politykami francuskimi i przydzielonymi do jego osoby urzędnikami so-wietkimi opuścił onegdaj wieczorem Kijów, u-dając się do Charkowa. W Kijowie goście fran-cuscy byli niejednokrotnie przedmiotem ow-a-cyj ze strony ludności. Herriot odwzajemnił się entuzjastycznym oświadczeniem dla prasy

sowieckiej, w którym m. in. wyraził swój za-chwyt dla „pracy wychowawczej wśród chło-pów oraz poszanowania ukraińskich uczuń na-rodowych“. Poza tem Herriota „jako demo-kratek korzystnie uderzył autorytet, jakim cie-szą się robotnicy stojący na czele organów władzy“.

Jutro p. marsz. Raczkiewicz wraca z Ameryki do Polski

Warszawa, 29. 8. (Pat). P. marszałek se-natu Władysław Raczkiewicz przybędzie do Warszawy z podróży do Ameryki Południowej w dn. 30 bm. o godz. 10 rano.

Ambasador Coudahy płynie na „Kościuszcę“ do Gdyni

Antwerpja, 29. 8. (PAT). Wczoraj przybył tu nowomianowany ambasador Stanów Zjed-noczonych Ameryki półn. przy rządzie pol-skim p. Coudahy, Ambasador Coudahy po powitaniu, przesiadł się na pokład okrętu „Ko-sciuszczo“, który wieczorem opuścił port, uda-jąc się do Gdyni.

Przedstawiciele prasy Wolnego Miasta w królewskim Poznaniu

Poznań, 29. 8. (PAT) Wczoraj w południe przybyła do Poznania z Katowic wycieczka 8-u dziennikarzy gdańskich, z redaktorem Zarske na czele. Po powitaniu goście odjecha-li do hotelu „Bazar“ na obiad, poczem udali się na zwiedzenie miasta.

Smętna historia swastyki w Rouen

Rouen, 29. 8. (PAT). Do portu w Rouen przybył statek niemiecki „Wulkan“ z ładun-kiem drzewa. Z powodu zawieszenia na statku flagi niemieckiej ze swastyką hitlerowską, ro-botnicy portowi oświadczyli, że drzewa nie wyladują. Zmusiło to dowództwo statku do usunięcia flagi.

Tłoczyński zwyciężył Hebdę we Lwowie

Lwów, 29. 8. (Pat). W poniedziałek w dru-gim dniu międzyklubowego meczu tenisowego o drużynowe mistrzostwo Polski Legia — L. K. T. rozegrano poraż pierwszy w obecnym sezonie sensacyjny mecz pomiędzy Tłoczyń-skim i Hebdą. Niespodziewanie zwyciężył Tłoczyński 6:2, 2:6, 6:4. Zwycięstwo było zu-pelnie zasłużone, gdyż Tłoczyński był przez cały czas lepszy. Hebda wyraźnie niedyspo-rowany grał bardzo nerwowo. W drugim spotkaniu par Hebda — Orzechowska pokona-ła parę Tłoczyński — Neumannówna 6:2, 6:2. W ogólnej punktacji zwyciężyła Legia 5:2.

Roosevelt nie zamierza stabilizować dolara

Waszyngton, 29. 8. (Pat). Roosevelt oświad-czył, iż nie zamierza stabilizować dolara, dopóki inne narody nie zrównoważą swych bud-żetów i nie oprą swych walut na pewnych podstawach.

Verdun odpowiedzia na Niederwalden

Verdun, 29. 8. (Pat). Do Verdun przy-było 200 przedstawicieli związku naturaliz-zowanych obywateli francuskich z Zagłę-bia Saary w celu zaprotestowania przeciw-ko manifestacjom w Niederwalden. Po przy-jeździe, jakie im zgotowano w ratuszu od-była się uroczystość złożenia wieńców na grobie poległych w wojnie światowej.

Nad brzegiem Mozeli Daladier zwiedza fortyfikacje obronne

Paryż, 29. 8. (Pat). Premier Daladier, zwiedzający prace fortyfikacyjne na grani-cy wschodniej, przybył do Metz samolo-tem. Prezes rady ministrów spędził ubie-gły wieczór w Metz, a w ciągu dnia wczorajszego zwiedził fortyfikacje wzniesione na brzegach Mozeli.

Nowa próba lotu dookoła świata

Dublin, 29. 8. (Pat). Nowa próba do-konania lotu dookoła świata zostanie pod-jęta z terytorium Irlandji w pierwszych dniach września przez lotnika australijskiego kapitana Ulma. Startując do tego lotu dn. 27 lipca, Ulm uległ lekkiej kata-strofie na plaży Portmarnock. Naprawa u-szkodzeń zajęła blisko miesiąc czasu. Ulm leci w kierunku odwrotnym do obranego przez Post'a. Pierwszy etap lotu — Mel-bourne — Anglia — został dokonany przez lotnika bezpośrednio przed katastrofą w Portmarnock.

Kongo — grobem lotnika szwajcarskiego Nauera

Londya, 29. 8. (Pat). Według otrzymanych tu wiadomości, szwajcarski lotnik Nauer, któ-ry wystartował do lotu na trasie Przylądek Dobrej Nadziei, — Anglia celem ustalenia no-wego rekordu długości lotu uległ tragicznej ka-tastrofie i prawdopodobnie utonął przy ujściu Konga. Wiadomość powyższą potwierdza re-lacja pewnej Szwajcarki z Konga, która s.e-dząc na werandzie swej willi, zauważyła plyn-ący na rzece przedmiot, przypominający sa-molot. Po półgodzinnym utrzymywaniu się na wodzie przedmiot zatonął i więcej nie wypły-nął. Wobec powyższej relacji, konsul Szwaj-carji w Kongu zawiadomił swoje władze o u-tonięciu lotnika.

Niezmiennne idee

Prasa opozycyjna, omawiając krytycznie zasady nowej Konstytucji, zgłoszone przez prezesa W. Sławka na Zjeździe Legionowym, m. in. wysuwa demagogicznie również i ten argument, jakoby zasady te stały w „zasadniczej sprzeczności” z dotychczasowymi poglądami Obozu rządowego. Zawierają one jakoby bowiem rzeczy „bezwzględnie nowe” i rzekomo „nieznane” dotąd polskiej myśli politycznej.

Zastrzeżenia te odnoszą się przede wszystkim do tych ustępów przemówienia prezesa Sławka, które omawiają przyszłą rolę i strukturę Senatu w Polsce i wysuwają zagadnienie elity. Postulat bowiem naczelny, że władza państwowa, jedna i niepodzielna, skupiać się musi w ręku Prezydenta Rzeczypospolitej, że musi on mieć możność harmonizowania działalności i rozstrzygania konfliktów między poszczególnymi organami władzy jako czynnik nadrzędny, — postulat ten od lat już całych rozbrzmiewa coraz donośniej, we wnioskach sejmowych i w publicystyce politycznej. Był on zawołaniem i hasłem przy wyborach w r. 1928 i 1930 i dziś nie potrzebuje już — po tylu doświadczeniach naszych i obcych — obszerniejszych uzasadnień.

Podobnie i zagadnienie elity wpływa logicznie z tych przesłanek, na których oparł swą pracę państwową Obóz Marszałka Piłsudskiego. Z tych mianowicie sformułowań, które w swem ostatnim przemówieniu prezes Sławek ujął w następujące słowa: — „Można zapomocą aparatu państwowego wymusić posłuch, lecz nie można wydobyć twórczości. Państwo musi okiełznać swawolę i szkodnictwo, nie powinno jednak zabijać swobodnej twórczości. Państwo winno dążyć do tego, by ci, którzy w pracy na rzecz dobra zbiorowego przodują, byli najrozumniej wykorzystani”.

Fetysz liczby, fetysz mechanicznej li tylko większości nie może przesłaniać nam oczu na istotne czynniki historycznego rozwoju. Już w r. 1930 na Zjeździe Legionistów w Radomiu, ten sam prezes Sławek mówił o „równaniu w górę” ku przodującej warstwie rycerskiej jako o zasadniczym czynniku naszej przeszłości. A nawiązując do czasów dzisiejszych, do metod pracy państwowej i zagadnień ustrojowych, stwierdził:

„Równość praw obywatelskich stanowi dziś podstawę wyjściową dla wszystkich równa. Lecz na skutek przeszłości nie wszyscy mają poczucie odpowiedzialności za państwo, na którego losy mają wpływ wywierać. Trzeba ich pobudzić. Poprzez elitę umysłu i elitę ludzi charakteru, których jest wielu we wszystkich warstwach narodu, trzeba dotrzeć do instynktu całego społeczeństwa, trzeba podjąć walkę z tem, co rozwój twórczych sił tamuje”.

„Jeżeli treścią podstawową, wspólną dla wszystkich, będzie służenie państwu i jego wielkości, jeśli w imię takiego celu zdołają się zjednoczyć wszystkie żywe i czynne siły w narodzie, jeśli ustalą zasady moralności zbiorowej, oparte o honor i godność człowieka, a równocześnie podbudki czerpać będą w ambicjach państwowych, — to stworzą najsilniejszą i najpiękniejszą podniętę w wiecznym pięciu się społeczeństwa ku wyższym wartościom ducha”.

Austria otrzyma wolny port na Adriatyku?

„Echo de Paris” w depeszy z Londynu donosi, że podobno podczas ostatniej wizyty Dollfusa we Włoszech Mussolini zawarł z kanclerzem austriackim układ handlowy, przysługujący Wiedniowi wolny port na Adriatyku. Austria będzie mogła posiadać wobec tego własną flotę handlową. Jednocześnie Włochy przyznały szereg preferencji dla towarów węgierskich. Podobno Mussolini chce wciągnąć do tej kombinacji gospodarczej Czechy i Rumunję, co dowodziłoby, że głównym celem Rzymu byłoby stworzenie prawdziwej unii celnej włosko-austriacko-węgierskiej.

B. cesarz Wilhelm zachorował

„Deutsche Allgemeine Ztg.” donosi z Doorn, iż b. cesarz Wilhelm jest chory.

A dalej: — „Wszelki postęp i rozwój były zawsze wynikiem twórczych pomysłów i pracy jednostek, wyrastających swymi wartościami moralnymi i umysłowymi ponad własne otoczenie. One w rozlicznych dziedzinach życia wnosili i dobudowywali do dorobku przeszłości nową treść. One, dzięki swej pracy twórczej, stawały się elitą społeczeństwa. Trzeba to czuć i rozumieć, aby dojrzeć głęboką istotę dzisiejszych przeobrażeń i umieć postawić sobie cele i drogi, które imiść należy”.

Dla czytającego te słowa z dobrą wola — jasnym jest chyba, że pokrywają się one w zupełności z ostatnim wystąpieniem prezesa Sławka. Ówczesny szef rządu przed trzema już laty wysuwał zagadnienie elity jako decydującego czynnika w historii państwa i narodów. Nie szukał tej elity wśród ludzi jednej określonej ideologii politycznej ani jednej

warstwy, jak czynią to współcześni nam prawodawcy na wschodzie czy południu Europy. Wartości moralne, bezinteresowny wysiłek twórczy, szarmonizowany z dobrem całości, pasują jednostkę na wyższy szczebel człowieczeństwa, zapewniają jej pocześniejsze miejsce w hierarchii obywatelskiej.

Wytyczne nowej Konstytucji tym właśnie prawdom dają wyraz. Gdy staną się one ciałem, wówczas spełnią się i słowa, jakimi prezes Sławek zakończył swą mowę przed trzema laty w Radomiu:

„Chcemy i postanawiamy: łączyć i do wysiłku pobudzać tych wszystkich, którzy w wielkość przeznaczeń Polski wierzą i pragną ją realizować, w służbie na rzecz państwa zaszczytną misję widzieć, honor wiasny z ambicją państwową wiązać, a pomniejszycielom Polski miejsca nie ustąpić”.

W hołdzie królom polskim

Uroczystości na Jasnej Górze ku czci Jana III. i królowej Jadwigi — Wycieczka rodaków Stefana Batorego na Wawelu

250-TA ROCZNICA WYPRAWY KRÓLA JANA III POD WIEDNIEM, z takim zapalem w różnych stronach kraju obchodzona, najwspanialszy swój wyraz przybierze NA JASNEJ GÓRZE.

I słusznie. Tu bowiem, bezpośrednio przed odsieczą wiedeńską przybył Sobieski wraz z trzema synami i świtą królewską, by u stóp Cudownego Obrazu błagać Bogarodzicę o pomoc i błogosławieństwo dla swych szlachetnych zamierzeń. Tu, modląc się w Cudownej Kaplicy, od ówczesnego przeora Jasnej Góry otrzymał szablę Żółkiewskiego, jako szczęśliwą zapowiedź zwycięstwa. Tu wreszcie, po dokonanej odsie-

czy wiedeńskiej, przysłał z powrotem ofiarowaną szablę i szereg cennych pamiątek, do dziś starannie w Skarbcu Jasnogórskim przechowywanych.

Jasna Góra i jej stróże Paulini z radością w sercu przyjęli wiadomość, że z okazji obchodu 250-tych rocznicy odsieczy wiedeńskiej wojsko polskie za przykładem króla Jana III, w dniu 17 września u stóp Jasnej Góry ma złożyć hołd Najświętszej Naszej Królowej, ślubując Jej obronę Ojczyzny i Kościoła.

W dniu tym również zorganizowana młodzież przysposobienia wojskowego ma złożyć hołd Królowej Korony Polskiej.

Międzynarodowy Kongres Historyków w Warszawie zakończył swe obrady

W niedzielę na plenarnym posiedzeniu w Teatrze Polskim zakończone zostały obrady Międzynarodowego Kongresu Historyków w Warszawie, poczem o godz. 5 po poł. goście kongresowi specjalnym pociągiem wyjechali do Krakowa, skąd rozdzieliwszy się na kilka wycieczek, rozjadą się w różne strony Polski. Jedną z wycieczek Kongresu zwiędzi Pomorze.

Ostatnie zebranie Kongresu poprzedziło posiedzenie Międzynarodowego Komitetu Nauk Historycznych, na którym dokonano wyboru Wydziału Wykonawczego na następne pięcioletnie w składzie: jako prezes prof. Templey (Anglia); wiceprezes Dembiński (Poleka), Brandt (Niemcy); sekretarz Lheritier (Francja), skarbnik Nabholz (Szwajcaria), członkowie: O. Delehaye (Belgia), Domanowski (Węgry), Nicolau d'Oliver (Hiszpania), Ussani (Włochy), oraz jako doradcy były prezes Koht (Norwegia), były skarbnik Leland (Stany Zjednoczone).

Uciśniona niewinność

W jednym z poprzednich Sejmów istniał sobie m. in. również i taki „klub” parlamentarny, który się składał dosłownie z trzech członków. Jeden z nich, najbardziej wygadany, był oczywiście prezesem, drugi, najbardziej piśmienny, był sekretarzem klubu, a trzeci, kutwa z przyrodzenia, piastował godność skarbnika. Wszyscy trzej do kupy razem stanowili „stronnicwo”, które zasięgiem swych „wpływów” obejmowało jeden, i to podobno niepełny, okręg wyborczy.

Zdawałoby się, że taki operetkowy twór nie mógł sobie, nawet na tle ówczesnych stosunków sejmowych, rościć pretensyj do roli innej, jak rola guzika, przyszytego do latanej pstroka-cizny „polityki” z tamtego okresu. Jako liczebnie mały, nie wchodził w rachubę nawet jako przyszłowiowy „języczek u wagi”, jakim się podówczas międzypartyjne kombinatorstwo przy rozstrzygnięciu państwowych spraw posługiwało. A jednak dokoła owego „stronnicwa” bywało dość głośno w Sejmie. Rozgłos ten robił sobie „klub” s a m: — raz poraz mianowicie rozgłaszał, że inne stronnicwa jakoby zawzięcie dybły na jego cnotę, podstępnie starając się albo „wydrzeć mu wpływ w terenie” (t. j. na obszarze 2-ech miasteczek, 17-tu wsi i 5-u przysiółków), albo nawet machjawałsko, przy użyciu ciemnych mocy, „wytworzyć ferment” w łonie samego 3-osobowego klubu i doprowadzić w nim do „rozłamu”. Podskoki tej nadętej megalomanji pp. „działaczy” wywoływały oczywiście salwy śmiechu dokoła. Szczęśliwie jednak tej wesołej historii był fakt, który zakrawa na bajkę, a który zdarzył się jednak naprawdę: — w owym „stronnicwie” i s t o t n i e w pewnym momencie doszło do „rozłamu”, aczkolwiek nie z zewnątrz wywołanego. Poprostu „sekretarz” pokłócił się z „prezesem”, a „prezes” ze „skarbnikiem”, — napisali na siebie wzajemnie parę „listów otwartych”, nawymyślali sobie od zdrajców i prowokatorów, ponoć potłukli się nawet po głowach w jakimś ciemnym kącie na schodach, — i taki był koniec całej tej wesołej „politycznej” historii.

Uplynie od niej sporo lat. Czasy w Polsce zmieniły się gruntownie, a z nimi i potamaly się dawne, przedmawowe sposoby „politycznego” myślenia. Aż tu — o dziwo — historia się powtarza: — tym razem mianowicie pp. działacze Str. Narodowego podejmują t e n s a m miły obyczaj żałośliwie-hałaśliwego rozgłaszania, że na cnotę ich partji czyhają i dybły inne „czynniki polityczne”. Owe „czynniki” tak samo,

jak to się z tamtym „klubem” działo, podobno „wydzierają” skolałanemu Stronnicwu jego „wpływy” w odpowiedniej ilości miast, wsi i przysiółków. Poza tem zaś, ażeby obrzązek był tem podobniejszy do tamtej wesołej historii z przed lat, — „czynniki” te, jak twierdzą pp. „narodowcy”, są widocznie aż tak sprytnie, chyłte a przemyślnie, że zatkute ziarno niegody siał potrafią nawet w „zwartą organizacyjnie” i „niezłomnie ideową” glebę samego „narodowego” stronnicwa...

„Czynniki” te nasyla na „narodowców” oczywiście — „sanacja”.

Hm, — ta uparta opinja pp. „narodowców” byłaby dla nas może nawet pochlebna, jako dowód jakichś naszych trzękomych genialnych zdolności w kierunku politycznego kombinatorstwa, oczywiście: wedle przedmawowych pojęć. Ale w tem sęk, że my, ludzie Piłsudskiego, jesteśmy ludźmi prostymi a skromnymi. Nawet nie śmielibyśmy więc rościć sobie pretensyj do takiej „genialności”, jaką nam pp. „narodowcy” z łaski swojej tak pochlebnie dla nas, a niepoehlebnie dla nich samych, przypisują. Cwiczej zaś: — to w l a s n i e m y, a nie kto inny, wydaliliśmy metodom takiego polityczno-kombinatorstkiego spryciarstwa zacięty walkę, którą już ósmy rok konsekwentnie prowadzimy...

Dybać więc na cnotę pp. „narodowców” — ? A kys!! Komu to potrzebne? A nadewszystko: — toby się na nią takomil?

W Polsce od tamtych czasów, kiedy się z cnoty politycznej robiło pewien specyficzny partyjny proceder, upłynęło już chwala Bogu sporo lat. To tylko panom ze Str. Narodowego wciąż jeszcze się zdaje, że można sobie chadzać z nią na targ wedle wypróbowanej, przedmawowej metody. To t y l k o j e s z c z e i m się wydaje, że nic się w Polsce nie zmieniło, a zatem że robieniem dokoła siebie szumu, hałasu, krzyku i przybieraniem min uciśnionej niewinności można dziś zarobić coś innego, niż śmielesność.

Skoro się zaś pp. „narodowcy” przez siedem i pół lat trwania obecnego okresu nie umieli jeszcze wyzbyć minionych, dawnu w Polsce pogrzebanych metod przedmawowej, „kombinatorstko-politycznego” myślenia, — to niech również do nikogo nie mają pretensji o to, co się wewnątrz ich własnej partji dzieje, gdzie się różni „prezesi” wodzą wzajemnie za lby z „sekretarzami” i z innymi „wielkościami”, całkiem tak, jak w owej wesołej historii megalomańskiego — pozał się Boże — „stronnicwa”.

W tydzień później, dnia 24 września, odbędzie się NA JASNEJ GÓRZE WIELKA URO-CZYSTOŚĆ KU CZCI KRÓLOWEJ JADWIGI, w którym to dniu wobec całego Episkopatu Polskiego z Ich Eminencjami na czele, przy napyłwie mnóstwa wiernych, wszystkie organizacje katolickie i narodowe przez swoich delegatów złożą na ręce Najdostojniejszych Arcypasterzy prośby do Ojca św. o beatyfikację uwielbianej od pięciu wieków Monarchini.

Ojcowie Paulini poczynili starania w Ministerstwie Komunikacji o jaknajdalej idące ulgi kolejowe na obydwie uroczystości od dnia 13 do dnia 26 września.

Z okazji uroczystości 400-EJ ROCZNICY URODZIN KRÓLA STEFANA BATOREGO, jakie odbędą się w dniu 31 sierpnia w Krakowie oraz w nawiązaniu do tradycji historycznych, łączących Węgry z Polską w dniu 30 bm. PRZYBYWA Z WĘGIER DO POLSKI WYCIECZKA, licząca 200 osób z przedstawicielem rządu węgierskiego ministrem Rolnictwa p. Kallay na czele, przedstawicielem duchowieństwa węgierskiego w osobie Prymasa Węgier ks. kard. Senedyi oraz sfer parlamentarnych.

Program przyjęcia delegacji węgierskiej przewiduje w dniu 30 bm. powitanie gości wieczorem na granicy Rzeczypospolitej, następnie powitanie w Krakowie przez przedstawicieli rządu polskiego, komitetu przyjęcia oraz członków towarzystwa polsko-węgierskiego.

31 bm. goście węgierscy wezmą udział w uroczystym nabożeństwie w katedrze na Wawelu, poczem delegacja węgierska złoży wieniec w krypcie Króla Stefana Batoro. Po nabożeństwie nastąpi zwiedzanie Zamku królewskiego na Wawelu i wystawy pamiątek po Królu Janie Sobieskim. Goście węgierscy zwiedzają ponadto saliny wielkie.

Tegoż dnia delegacja węgierska zostanie przyjęta na specjalne mposuchaniu przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, w jego apartamentach na Wawelu. Pan Prezydent Rzeczypospolitej przybędzie bowiem do Krakowa popołudniu dnia 31 bm.

Wieczorem tegoż dnia w Teatrze Miejskim im. J. Słowackiego odbędzie się uroczysta akademia, na którą prócz części muzykalno-wokalnej złożą się przemówienia przedstawicieli komitetu przyjęcia i reprezentantów delegacji węgierskiej, poczem odgrana zostanie opera „Straszny Dwór”. O godz. 22-iej Pan Prezydent Rzeczypospolitej wyda raut w salonach recepcyjnych na Wawelu dla wycieczki węgierskiej i zaproszonych gości.

Dnia 1 września o godz. 2-iej delegacja węgierska wyjedzie do Warszawy celem ofiarowania p. Marszałkowi Piłsudskiemu upominku w postaci obrazu, przedstawiającego króla Stefana Batoro.

O zasiłki dla bezrobotnych robotników

W dniu 29 bm. odbędzie się posiedzenie komisji budżetowej Funduszu Bezrobocia.

Na posiedzeniu tem przyjęty będzie preliminarz budżetowy F. B. na miesiąc wrzesień, w szczególności zaś ustalona zostanie wysokość kwoty, przeznaczonyej na zasiłki dla bezrobotnych robotników.

Tannenberg leży tuż pod Grunwaldem

Na marginesie „Rajdu wierności wschodniej”

Rozdęta do niebywałych rozmiarów uroczystość „wierności dla wschodu” pod Tannenbergiem, przypięczonej tragiczną śmiercią asa lotnictwa niemieckiego Possa, obfitowała w szereg wynurzeń które streszczać się dadzą w piosenkach „Nach Ostland wollen wir reisen”. Opisuje ją, rzecz jasna, szeroko organ oficjalny „Voelkischer Beobachter”. Entuzjazm ludności dla uczestników rajdu był podobno bardzo gorący. W każdym razie gorąco opisują ją:

„W nadgranicznej Marchji Poznańsko-Pomorskiej każda wieś, każde miasteczko przystrojone jest uroczystymi girlandami i chorągiewkami narodowego odrodzenia.

Na wielkich transparentach rozpiętych ponad ulicami mieszkańcy Marchji granicznej pozdrawiają uczestników rajdu wschodniego: — „Heil Hitler! Der Osten ruft! Heil Hitler, der Osten dankt dir!”

Potem opisuje melancholijnie dziennikarz niemiecki przejazd przez Polskę. Daremnie szukalibyśmy jakiegoś bodaj śladu dobrego wychowania, elementarnej kurtuazji i choćby wzmianki o uprzejmości władz polskich, które pozwoliły przejechać Niemcom przez obcy im kraj. Wszak żadne traktaty nas do tego nie obowiązują! 100 samolotów i 1500 samochodów to nie jest „konieczna” i „normalna” komunikacja państwa niemieckiego ze swą kolonią na wschodzie. To wielka kurtuazja władz polskich dla sąsiedniego państwa, a jednocześnie hołd złożony przez Państwo Polskie swemu Pomorzemu, którego polskość i wierność dla Ojczyzny Rzplita jest tak pewna, — tak o nią spokojna i bezpieczna, że pyszni się nią i z dumą otwiera na rościę swe wrota: — przyjdźcie i zobaczcie jak polską jest ta ziemia, którą wy „korytarzem” zwiecie!

„Choćby jej serce rozkroił nie znalazłbyś w niej nic krom miłości Ojczyzny!”

Z kurtuazji tej władz polskich widać też, nikt znów u nas tak strasznie nie przecenia i

nie lęka się tak groźnego wroga. Nie barykady wznosimy, ani druty kolczaste, lecz „oblaźliwie” pozwalamy na rajdy, które mają dla nas wartość... kiwania palcem w bucie!

To też z melancholijnie pisze dziennikarz niemiecki o dwugodzinnej podróży przez „wydarty” kraj, w którym za wszelką cenę chce się dopatrzeć, że jest „doch deutsch geblieben” ponieważ przejeżdżających uczestników rajdu „die menschen” pozdrawiali grzecznie wyciągniętą ręką. (Italia chyba cała jest echt-deutsch w takim razie!) „Wo wir hinblicken, überall haben die Menschen jenseits der Grenze einen freieren Blick, ein hoffnungs-

frohes Lächeln für uns”. Gdzie tylko spojrzeć, wszędzie z tamtej strony granicy ludzie mają swobodniejsze wejście i uśmiechają się do nas z radosną nadzieją.

Pewno że „swobodniejsze” zupełnie nawet swobodne na szczęście jest już „wejście Pomorza”. To też potrafi ono przyprowadzić do równowagi i ostudzić zapęły gruboskórych uczestników rajdu wywdzięczających się za polską gościnność agresywnymi mewami pod Tannenbergiem.

Trzeba aby sobie wreszcie dobrze uprzytomnili że dziś jak i przed wiekami Tannenberg leży tuż... pod Grunwaldem!

„I powietrze w Gdańsku jest niemieckie”

Humorystyczny występ d-ra Schnee na bankiecie Tow. Naukowego w Gdańsku

W tych dniach obradował w Gdańsku zjazd Niemieckiego Towarzystwa Badań Międzynarodowych Zagadnień Gospodarczych, pod przewodnictwem prezesa Towarzystwa dr. Schnee, byłego gubernatora niemieckich kolonii w Afryce południowej.

W uroczystości otwarcia zjazdu wziął również udział prezydent senatu W. M. Gdańska dr. Rauschnig.

W czasie zjazdu wygłosił referaty i odczyty m. in. prof. dr. Prion — sekretarz Tow. i prof. Kreuzburg z Politechniki gdańskiej, ten ostatni na temat gospodarczego znaczenia Gdańska na Bałtyku.

Na zakończenie zjazdu odbył się onegdaj wieczorem bankiet, wydany przez senat W. Miasta w historycznej sali Ratusza staromiejskiego, na cześć uczestników zjazdu.

Podczas przyjęcia, wiceprezydent senatu Greiser wygłosił przemówienie, w którym zaznaczył, że obecny Senat drogą bezpośrednich rokowań zdecydował się dojsć do poprawnych stosunków z Polską, z którą związany jest traktatami i węzłami gospodarczymi. W dalszym ciągu swego przemówienia wiceprezy-

dent Greiser, oświadczył, że Gdańsk podobnie jak i cały świat, znajduje się pod wpływem kryzysu, który, zdaniem mówcy, jest w znacznie większym stopniu kryzysem zaufania, niż ogólnie przypuszczano. Usiłując wzmocnić zaufanie w stosunkach z Polską, Gdańsk spodziewa się przyczynić do pokojowego ukształtowania się stosunków na wschodzie niemieckim.

W zupełnie odmiennym tonie utrzymane było zamówienie prezesa Towarzystwa dr. Schnee.

Dr. Schnee mówiąc o niemieckim charakterze Gdańska, oświadczył, że w Gdańsku nie tylko gmachy i ulice, lecz także powietrze jest niemieckie. W końcu swego przemówienia dr. Schnee, dał wyraz, że Gdańsk niebawem zadokumentuje na zewnątrz całego świata swą wewnętrzną łączność z Rzeszą niemiecką.

Z okazji zjazdu wysłane zostały telegramy hołdownicze do prezydenta Hindenburga i kanclerza Hitlera, w których uczestnicy zjazdu zapewniali o swej gotowości do pracy nad rozbudową Rzeszy niemieckiej.

Dziennikarze gdańscy na Śląsku

przyjęci byli przez sfery urzędowe i gospodarcze polskiej dzielnicy przemysłowej

Z Zakopanego przybyła do Katowic wycieczka dziennikarzy gdańskich. Na dworcu witał wycieczkę, imieniem p. wojewody śląskiego, naczelnik wydziału przydatnego dr. Kostka.

W niedzielę w godzinach przedpołudniowych wycieczka zwiedziła gmach województwa i muzeum śląskie.

W południe na cześć gości wydała przyjęcie izba handlowa. W czasie obiadu przemówienie wygłosił prezes Izby Handlowej, senator Kowalczyk, podkreślając łączność gospodarczą Śląska z

Gdańskiem oraz konieczność współpracy, której pierwszą zapowiedzią jest wycieczka delegacji gdańskiej do stolicy województwa śląskiego.

W tym samym duchu odpowiedział prezes syndykatu dziennikarzy gdańskich Zarske, kończąc swe przemówienie toastem na cześć Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Marszałka Piłsudskiego i Wojewody śląskiego.

Wczoraj wycieczka udała się do Poznania.

Członkowie polskiej ekipy balonowej w Chicago

W sali nowojorskiego Domu Narodowego odbył się uroczysty obchód rocznicy Wymarszu Kadrowki oraz Bitwy pod Warszawą. Akademia odbyła się pod auspicjami Złączonych Komitetów Piłsudskiego. Przewodniczył redaktor Yolles.

Na sali obecni byli członkowie polskiej ekipy na loty balonów w Chicago: płk. Karpiński, kpt. Hynek i Burzyński. Przemawiali płk. Karpiński, dyrektor linii Gdynia — Ameryka, Kutylowski, konsul R. P. Kwiecień i red. Yolles. Zebrani wysłali depesze hołdowniczą do Marszałka Piłsudskiego. Przy tej sposobności zapoczątkowano zbiórkę na fundusz propagandy polskiej w Stanach Zjednoczonych.

A my?

Gdy cały świat się zbroi na morzu...

„L'Ordre”, prowadzący stale edycywną propagandę za wzmocnienie uzbrojenia Francji, wylicza z goryczą, że Anglja przystępuje do budowy 32 wielkich krążowników, Niemcy 4-ch mniejszych, Stany Zjednoczone około 40 okrętów liniowych, Włochy budują 300 samolotów pocigowych, a Francja — pisze dziennik — nie projektuje nawet budowy balonów próbnych.

Dodajmy od siebie — a my?

Poważne zmiany w gdańskim samorządzie gospodarczym

Senat gdański przeprowadza duże zmiany organizacyjne w samorządzie gospodarczym. Dotychczas istniała w Gdańsku Izba Handlowa i Izba Rzemieślnicza. Obecnie zamiast tych dwóch izb powstaną cztery, a mianowicie Izba Handlowa, Izba Przemysłowa, Izba Przemysłowo-Rękodzielnicza i Izba Rzemieślnicza. Aż do czasu mianowania, względnie wyboru prezesów wspomnianych izb, kierować będzie niemi ustanowiony przez senat urzędnik.

„Izwiestia” o umowach polsko-gdańskich

„Izwiestia” cytują na pierwszej stronie artykuł berlińskiego pisma „Deutsche Fuehrerbrieft”, który, omawiając ostatnią umowę polsko-gdańską, pisze, że ustępstwa na rzecz Polski są bardzo bolesne.

Komentarz „Izwiestia” brzmi: „Przynajmniej szczerze i otwarcie”.

Nie umiemy mówić, ale umiemy kochać naszych bohaterów!

Dzieci i robotnicy Pomorza do kpt. Skarżyńskiego

Spadkobierca sławy Żwirki i Wigury, zwycięzca Atlantyku kapitan Skarżyński otrzymuje zewsząd dowody gorącego przywiązania. I z Pomorza płyną serdeczne wyrazy czci i miłości, tem miłsze, tem bardziej wzruszające, że płynące z serc szczyrych i prostych.

Dziatwa z Bysławka w powiecie tucholskim, zrzeszona w kole szkolnym L. O. P. P. wykonała pomysły album z wycinków z gazet i ilustracji, dotyczących się rekordowego przelotu kapitana Skarżyńskiego nad Atlantykem i do tego miłego prezentu, który niewątpliwie serdecznie ucieszy wielkiego lotnika, dołączyła poniższy liścik:

Kochany Panie Kapitanie!

Mieszkamy daleko od Warszawy, w małej wiosce na Pomorzu, nie mogliśmy więc, jak dzieci szkolne Warszawy, ani Ciebie zobaczyć ani powitać po powrocie Twoim z bohaterskiego przelotu przez ocean. Witamy Cię więc zdaleka jak naj-

serdeczniej i cieszymy się bardzo, że wróciłeś nam zdrowy i radosny. — Jako dowód naszej radości załączamy album.

Koło Szkolne L. O. P. P. Bysławek, pow. Tuchola.

(—) Klemens Krzyżelewski, prezes.

(—) Gertruda Dejówna, sekretarka.

(—) podpis nieczytelny — opiekun.

Śliczny list wystosował również do kpt. Skarżyńskiego robotnik pomorski Stanisław Krawczyk, który pisze:

„Wielce Czcigodny Panie Kapitanie! Płakałem z radości i dumy, słuchając przed chwilą przez radio powitania Pana przez Warszawę. Duma mnie rozpiera, że jestem Polakiem, bo Pan też jest Polakiem. Niewysłowioną cześć żywię dla Pana za pański czyn, przynoszący Polsce tyle sławy, a Pana stawiający w rządzie nadludzi.

Panie Kapitanie! Ja jestem tylko młodym, niewykształconym robotnikiem i nie potrafię użyć pięknych słów, mogących na-

leżycie moja cześć dla Pana wyrazić; ale proszę wierzyć, że serce jest przepelnione czcią dla Pana.

Panie Kapitanie! Bohaterze nasz! — Witają Pana najwyżsi dostojnicy, różni wielcy ludzie będą na Pańską cześć robić przyjęcia; poci będą pisali wiersze, kompozytorzy pieśni i t. d.; tylko olbrzymie rzesze biednych robotników będą milczały. Tak, bo my, robotnicy, nie umiemy mówić, nie umiemy pisać, ale umiemy czuć i kochać mocno swoich bohaterów.

Panie Kapitanie! Kiedy Pana witano pięknymi słowami — my, małuczcy, witamy Pana w milczeniu, witamy Pana serdeczną iłą radości i dumy.

W codziennej ciężkiej pracy Pański czyn będzie nam mówił, jak się należy poświęcić dla Ojczyzny!

Panie Kapitanie! Cześć Ci i chwała! (—) Stanisław Krawczyk”.

Harcerstwo polskie we Francji

Dnia 20 bm. odbyła się pod Paryżem w Bois-le Roi (koło Fontainebleau) uroczystość zakończenia kolonji letnich, oraz polskich kursów harcerskich męskiego i żeńskiego.

Na uroczystości zostały się popisy i ćwiczenia harcerskie, śpiewy dzieci z kolonji i wieczorem ognisko.

Należy zaznaczyć, że męski kurs dla zastępowych wyszkolił 90 chłopców, żeński kurs — 65, oraz żeński kurs dla drużynowych — 17 instruktorek.

Na specjalne podkreślenie zasługuje fakt zorganizowania przez pierwszy w dziejach emigracji polskiej we Francji kolonji wypożyczonych dla dzieci.

Kolonje te urządzone zostały przez Związek Nauczycielstwa Polskiego i Związek Harcerstwa Polskiego wyłącznie za pieniądze, zebrane wśród emigracji polskiej. Zebrany fundusz pozwolił organizacjom zgromadzić około 120 dzieci na okres miesięczny.

Jeżeli się weźmie pod uwagę fakt, że robotki robotników są stosunkowo niewielkie, a pracę coraz trudniej, a ceny artykułów pierwszej potrzeby b. wysokie (w porównaniu z Polską), to trzeba z całym uznaniem podkreślić dużą ofiarność emigracji, która na wezwanie organizatorów przyszła z pomocą.

Fakt ten pozwala przypuszczać, że wychowani w duchu polskim i zdrowie fizyczne młodzieży są stałym przedmiotem troski wychodźstwa i że na tego rodzaju cele emigracja polska we Francji pośpieszy zawsze z pomocą.

Postulaty inwalidzkie

Jak donosi nasz korespondent, minister op. społ. p. dr. Hubicki przyjął wiceprezesa zarządu głównego Zw. Inwalid. Wojennych p. Szulczyńskiego, który przedstawił p. ministrowi szereg postulatów rzesz inwalidzkich. Delegat inwalidów przedstawił m. in. sprawy instrukcyj o badaniu lekarskim inwalidów, sprawy uruchomienia we Francji komisji rewizyjno-lekarskiej dla inwalidów polskich, usprawnienie komisji do badania akt inwalidzkich, sprawę rozporządzenia wykonawczego do ustawy inwalidzkiej, oraz sprawę zatrudniania inwalidów niskoprocentowych przy robotach prowadzonych przez Fundusz Pracy.

Min. Hubicki przyrzekł rozpatrzyć przedstawione sobie postulaty i uwzględnić je w miarę możliwości.

Kopernik pił wino z winnic toruńskich

Klimat w Europie oziębia się stale

W czasach Kopernika w okolicach Torunia istniały wielkie i piękne winnice, a nawet ojciec Kopernika był właścicielem wielkich winnic toruńskich. Dziś wyhodowanie winogron pod Toruniem wymaga niezwykle zabiegów. Przy metodach stosowanych przez Kopernika winna łoża nie wytrzymałyby pierwszej zimy, lub dałyby jagody cierpkie, niezdatne do użytku.

Czegoż to dowodzi? Otóż nie ulega wątpliwości, że miesiące letnie są obecnie chłodniejsze od przedwojennych. Stwierdzają to nie tylko ci, co muszą się męczyć w murach miasta, ale przede wszystkim ci, którzy powracają z wywczasów i chłód odczuli na własnej skórze. Kiedyś spoczywanie na trawie w ogrodzie o zmierzchu, a nawet późnym wieczorem należało do rzeczy zwykłych. Dzisiaj temperatura i wilgotność nie dość ogrzanej ziemi czyni tę przyjemność niewykonalną. Co się stało? A może nasz klimat się zmienił?

Nauka oddawna wie, że klimat ziemi zmienia się, jednak nie wiemy, czy te zmiany są jednostajne i powolne, czy też dadzą się spostrzec w okresie jednego pokolenia. W każdym razie należy stwierdzić, że amerykańscy badacze Hotchkis i Tugersol na podstawie termometrycznych badań skorupy ziemskiej określili, iż klimat nasz stał się na ogół chłodniejszy. Arystoteles już utrzymywał, że wilgotność przeciętna powietrza w strefie śródziemnomorskiej zmniejsza się. Arago, uczony nowszych czasów, miał pod tym względem wątpliwości, jednak nowsze badania botaników zdają się potwierdzać spostrzeżenia Arystotelesa.

Ciekawych rezultatów dostarczyły obserwacje winnic w Palestynie a przedewszystkiem choroby winnej łoży zwanej „firjoza“. Jest to rezultat symbiozy, koszenia z pewnym grzybkim. Koszenia jest bardzo czuła na wilgotność powietrza. W suchym klimacie atakuje korzenie, w bardziej wilgotnym pędy nadziemne i liście. Z tekstów biblijnych wiadomo, że koszenia niszczyła wtedy liście winnic. Obecnie znajduje się ona wyłącznie na korzeniach. Prócz tego termin dojrzewania winogron i zbóż przypada nieco wcześniej niż przed wiekami i zbiory są mniejsze. Świadczy to wyraźnie że klimat Palestyny jest obecnie bardziej suchy. Obserwacje na terenie Palestyny ułatwia istnienie starożytnych tek-

stów, w których znajdują się niekiedy wzmianki, pozwalające poznawać klimat i stan roślinności.

Podobne badania w Europie są trudniejsze, a mimo to niektórzy uczeni, jak np. Carre, stwierdzają ochłodzenie się klimatu. Ciekawych wskazówek dostarcza i tu winna łoża, która stosunkowo niedawno jeszcze dojrzewała w takich okolicach gdzie dziś nie dojrzewa. Jednym z przykładów są właśnie winnice toruńskie, identyczne wnioski dają obserwacje terminów siewu i zbioru zbóż rozwoju jedwabników, okresu przylotu ptaków itp.

Wszystko to potwierdza ogólne spostrzeżenie, że klimat naszej półkuli ziemskiej staje się coraz chłodniejszy. Według hipotezy powstawania okresów lodowcowych zbliżamy się zatem ku końcowi okresu międzylodowcowego i katastrofa może w każdej chwili nastąpić. — Kto wie, czy jeszcze nasze pokolenie nie będzie miało sposobności przekonać się czy interesująca hipoteza nie jest prawdą. Bardzo tylko należy wątpić, czy wtedy zdołamy wiadomość o tem przekazać pokoleniom następnym, które zjawiają się w Europie po wielu stuleciach, po ustąpieniu lodów.

U progu roku szkolnego

W księgarniach i antykwariatach panuje wielkie ożywienie w związku z rozpoczęciem roku szkolnego. Na zdjęciu wymiana podręczników w jednej z księgarni

Gangsterzy amerykańscy nie rezygnują ze swego fachu

Rząd w Waszyngtonie zastanawia się poważnie, co my wypadnie uczynić z t. zw. „bootleggerami“, gdyż prohibicja z końcem tego roku prawie napewno będzie odwołana.

Z raportów urzędu prohibicyjnego, który po Nowym Roku będzie złożony, widocznym jest, że „bootleggerzy“ nie zamierzają zaniechać przemysłnictwa, przygotowując się do współzawodnictwa z legalną sprzedażą alkoholu.

Według dzisiejszej ustawy, akcyza federalna od galona czyli 4 kwarty wódki, wynosi 6,50. Jeżeli do tego doda się jeszcze akcyzę stanową, koszt koncesyj federalnych, stanowych i miejskich, to wątpliwym jest, czy kwarta wódki krajowej kosztowałaby mniej, niż 4,50. Bootleggerzy twierdzą, że będą mogli sprzedawać wódki krajowe, a nawet zagraniczne po 3,50 za kwartę.

Nieszczęśliwe księżniczki i intrzygantki Kobiety, o których najwięcej pisano

Na półkach księgarskich ukazało się studium bibliograficzne Tonny Kellena o kobietach, o których najwięcej pisano. Autor stwierdza, iż największą liczbę książek, artykułów, broszur, poezji poświęcono księżniczkom, które stały się głośne i sławne naskutek nieszczęść i doświadczeń losu; następnie z kolei miejsce zajmują kobiety o zbrodniczych popędach, intrzygantki, awanturnice. Najwięcej może miejsca poświęcono Marji Antoninie, nieszczęśliwej królowej Francji. Liczbę samych tylko książek o niej oceniano w roku 1892 na 204 zgórą. Po niej następuje Dziewica Orleańska, której poświęcono 150 dzieł, na trzecim miejscu znajduje się Marja Stuart z cyfrą 140 książek. Bardzo dużo pisano o Marji Teresie, Elżbiecie angielskiej, Katarzynie II, Marji Medici.

Dlaczego Bodo wpadł w furję?

Tragikomiczne „zabawki“ znakomitego artysty

„Jak pech — to pech“ — mógł sobie powiedzieć znakomity artysta Eugenjusz Bodo, na którego zwała się pewnego wieczoru cała fura nieszczęść. Gdyby tylko fura. Było tam jeszcze mnóstwo innych wehikułów. Ale opowiedzmy wszystko po kolei. Gdyby tylko po „kolei“, ale trzeba było nawet... pieszo... A było to tak:

Jak wiadomo Eugenjusz Bodo jest partnerem nowej polskiej gwiazdy Almy Kar w realizowanym obecnie filmie „Zabawka“ („Lulu“)

Dokonywano właśnie zdjęć pienerowych do tego filmu w malowniczych okolicach Zegrzynka. Skończono je o wpół do szóstej, ponieważ Bodo gra wieczorami w teatrze Poiskim i ma wiele skomplikowaną charakterystycję, musi więc być w teatrze najpóźniej o wpół do 8ej. Ale ma samochód, cóż więc znaczy ta odległość? To poprostu „zabawka“. Takby się zdało. To też, gdy główna bohaterka tego filmu Alma Kar życzyła swemu partnerowi „szczęśliwej podróży“, uśmiechnął się mówiąc

„Jaka to podróż?“

Jaka? O tem wnet się przekonał. Samochód szedł na jakiejś mieszanke spirytusowej. W połowie drogi między Zegrzecem a Struga zaczął motor „nawalać“. Co sto metrów — stop. Wreszcie o jakie 7 km, od Strugi, Bodo spojrział na zegarek i syknął: „A to ładna... „zabawka“. Przecież ja tak do rana nie zajadę“. Przypomniał sobie ponieważ, że niesłusznie zbagatelizował tyle życzeń szczęśliwej podróży ze strony Almy Kar

Wraz z towarzyszącym mu kierownikiem zdjęć Iwanowem, wyskoczył z samochodu i pobiegł, pieszo... Spotkali jakąś „bieckę“, poprosili, żeby ich podwieziono. Po dwóch kilometrach zlamala się oś. Napatoczyła się jakaś furka. Znow podwozila ich kawalek, ale wnet skręciła naprawo.

Do stacji Struga było już, co prawda, niedaleko. Dobiec te paręset kroków było dla Boda już „zabawką“, choć znacznie mniej przyjemną niż ta, w której partnerował Almie Kar. Widać było już zdaleka „samowarek“, jadący w kierunku Warszawy. W szalonym pędzie dobiegli do stacji, w ostatniej chwili zdążyli jeszcze wskoczyć do „samowarka“ który „zółwim spacerkiem „mknął“ do Warszawy.

O zdaniu już nie było mowy... W tem ratunek. Przed jednym z domów po drodze: taksówka. Wskoczyli z „samowarka“, w pełnym biegu, co było wobec jego szybkości wprost „zabawką“. Niestety okazało się, że taksówka jest zajęta. Nawiazano pertraktacje z pasażerami, na których taksówka czekała. Ze względu na osobę Boda i jego rozpacz wobec możliwości zerwania przedstawienia, zwłaszcza zaś wobec opłacenia kilkunastu złotych, figurujących na liczniku, taksówkę odstąpiono.

Było już wpół do ósmiej. Bodo kazał walić pełnym gazem, wskutek czego na moście Kier bedzia motor się przegrzał i znow — stop!

Na szczęście w Warszawie już nie brakuje taksówek, jak na szosach podwarszawskich, gdzie Bodo wypatrywał taksówki, jak zbawienia.

Wskoczył do innej i dojechał do teatru Polskiego o godzinie 8,35 wieczorem. Na przepelnionej sali tupano i hałasowano, a dyrekcja kleła „Zabawkę“ na czem świat stoi, nie mogąc rozpocząć przedstawienia bez Boda. Już chciano odwołać przedstawienie i zwrócić pieniądze publiczności, gdy nagle Bodo wpadł zdyszany, ucharakteryzował się błyskawicznie, a ponieważ z roli wypadło, że musi być na początku zły, wściekły i zdenerwowany, zagrał więc te scenę leń i naturalnie, niż kiedykolwiek.

Anglicy śpiewają „Horst Wessel Lied“?

W drodze powrotnej z hitlerowskiego obozu pracy w Prusach Wschodnich przybyła do Gdańska grupa studentów angielskich, zaproszonych przez ministra Propagandy Rzeszy do zwiedzenia Niemiec. Goście byli obecni także na akademii niemieckiego Związku Walki o Kulturę, gdzie śpiewali — według doniesień prasy — wspólnie z innymi uczestnikami zebrania, hitlerowską pieśń bojową „Horst Wessel Lied“, podnosząc przytem rękę na sposób faszystowski. Senat gdański wydał na czesie studentów angielskich przyjęcie w niemieckim domu akademickim. Opuszczając Gdańsk, podkreślił on, według relacji „Der Danziger Vorposten“, iż są przekonani, że Gdańsk jest miastem niemieckim.

Pół miliona dolarów za złamane serce

Stary ale iary inż. Modrzejewski ma kłopot z tancerką

Prasa donosi, że tancerka nowojorska Jeanne de la Mar wytoczyła znanemu inżynierowi Ralfowi Modrzejewskiemu (synowi wielkiej aktorki polskiej Heleny Modrzejewskiej, sławnemu inżynierowi amerykańskiemu) proces, w którym żąda odszkodowania w sumie 500.000 dolarów za „złamane serce“. Twierdzi ona, że Modrzejewski swego czasu obiecywał

ją poślubić. Modrzejewski, liczący obecnie 72 lata, ożenił się przed dwoma laty. Obecnie przebywa w San Francisco, gdzie stoi na czele Komitetu Doradczego Inżynierów przy budowie największego mostu na świecie, mającego połączyć San Francisco poprzez zatokę morską z miastem Oakland.

Banda szantażystów w rękach policji

Zbrodnicza działalność rzekomej „Ajencji prasowej“ w Warszawie

Na terenie Warszawy została wykryta sensacyjna afera szantażowa.

Od wielu lat w stolicy działała nieuchwytna banda szantażystów, podszywając się pod dziennikarzy i w tym charakterze wymuszała nieraz krociowe kwoty od swych ofiar. Przedmiotem szantażu były osoby lub przedsiębiorstwa, które z tych lub innych względów stawały się źródłem informacji prasowych.

Metody postępowania były szablonowe. Zgłaszano się do upatrzonej ofiary, wykazując się fikcyjnymi legitymacjami prasowymi i proponowano okup za rzekome wstrzymanie dalszych opisów w prasie warszawskiej. Jeżeli zaś mimo otrzymanego okupu pojawiały się ponownie przykre dla szantażowanych informacje, stawało się to źródłem dalszych wymuszeń, przytem ofiary nigdy nie zwracały się ze skargą w obawie kompromitacji. W ten sposób aż do dzisiaj działała bezkarnie długo lat. Ostatnio rozuczyniła się tak dalece, że założyła nawet przedsiębiorstwo pra-

cujące pod płaszczykiem nikomu nieznanym w prasie warszawskiej ajencji prasowej.

Przed kilku dniami do urzędu śledczego wpłynęła skarga dyrektora jednego z największych przedsiębiorstw drzewnych w Polsce, który był przedmiotem długotrwałego szantażu. Na terenie przedsiębiorstwa wykryto pewne nadużycia, w związku z czem jeden z dyrektorów został aresztowany. Od tej chwili dyrekcja przedsiębiorstwa stała się przedmiotem ustawicznych nagabywań i odwiedzin „panów redaktorów“ nieistniejącej ajencji prasowej.

Po pewnym czasie zawarto transakcję, jednak dyrekcja zażądała w zamian dokumentów, stwierdzających pobranie tysięcy sum w celu rzekomego wstrzymania informacji prasowych. Pokwitowania zostały wydane na blankietach ajencji prasowej, na których wymieniono poszczególne pisma, dla których rzekomo pobrano odpowiednie sumy. Pokwitowania brały, że sumy te pobrano na ogłosze-

nia, jakie miały się ukazać w r. 1934. Rzecz jasna, że pieniądze te do pism nie wpłynęły, i szantażyści nie wzięli z wydawnictwami nie mieli.

Po pewnym czasie w prasie ukazały się notatki o aferze na terenie wspomnianego przedsiębiorstwa. — Wówczas dyrekcja zwróciła się do Urzędu śledczego, składając skargę. Do skargi dołączono odpowiednie dokumenty, pokwitowania, m. in. umowę formalną, zawierającą zobowiązanie szantażystów wstrzymania wszelkich enuncjacji prasowych w zamian za otrzymane pieniądze. Wobec tego urząd śledczy przystąpił do aresztowań.

Aresztowano znanych na gruncie warszawskim akwizytorów ogłoszeniowych dwu braci Gielczyńskich, którzy przed kilkoma laty grasowali również w ten sam sposób na terenie innych miast polskich. Poatem aresztowany został spółnik Gielczyńskich, niejaki Jakubowicz.

Tegoroczny urodzaj nie jest rekordowy

Miarodajne wyjaśnienie Ministerstwa Rolnictwa

Wobec różnorodnego, a często niecisłego oceniania tegorocznego urodzaju zbożowego w Polsce, nasz korespondent warszawski zwrócił się do Ministerstwa Rolnictwa z prośbą o miarodajne scharakteryzowanie rozmiarów tegorocznego urodzaju i sytuacji na rynku aprowizacyjnym.

Oficjalne wyjaśnienie Ministerstwa brzmi następująco:

Wiadomości, które napływają ze wszystkich stron kraju w sprawie wysokości tegorocznych plonów świadczą o tem, że w tym roku nie będzie w Polsce miejscowości dotkniętych wyraźnym nieurodzajem, niema natomiast podstaw do mówienia o zbiorach rekordowych. Na zasadzie danych, wpływających do ministerstwa stwierdzić można, że tegoroczne omloty okazują częstokroć mniejszą wydajność, niż można było oczekiwać z oceny w czasie żniw zbóż, odznaczających się w roku bieżącym specjalnie dorodną słomą. Omloty zbóż jarych nie były jeszcze przeprowadzone i brak jest miarodajnych danych dla zorientowania się w wysokości plonów. Lokalne straty, zwłaszcza w województwach południowych i wolińskim poczyniły burze i grady. W przewidywaniu ogólnych zbiorów zbóż w tym roku należy też mieć na uwadze pewne zmniejszenie powierzchni uprawy zbóż jarych, oraz dość znaczne obniżenie powierzchni uprawy pszenicy, wynoszące w porównaniu z rokiem ubiegłym 4,6%. Rozpatrując zagadnienie ogólnej aprowizacji kraju, należy zwrócić uwagę na sprawę urodzaju ziemniaków, jaki w niektórych okolicach kraju zapowiada się poniżej średniego. Zważywszy, iż ziemniaki stanowią podstawowy artykuł żywienia ludności wiejskiej i są najważniejszą paszą, zapowiadające się zmniejszenie zbiorów ziemniaków może w wydatnym stopniu zwiększyć zużycie ziarna zbóż, a przedewszystkiem żyta, na potrzeby własne gospodarstw rolnych.

Spadek cen na wewnętrznym rynku światowym jest w tych warunkach przedewszystkiem wywołany olbrzymią podażą, która się zaznaczyła niemal w całym kraju w ciągu ostatnich tygodni. Podaż ta spowodowana została w części niewątpliwie przez naturalną tendencję rolnictwa do zdobycia potrzebnych gotówkowych środków obrotowych, lecz w poważnym stopniu spotęgowana została przez odruchy paniczne, wywołane niejednokrotnie przez akcje wyraźnie spekulacyjną. Jeżeli się zważy, że obecny okres gospodarczy rozpoczął się w Polsce całkowicie bez rezerw zbożowych, które poważnie komplikowały sytuację w początkach roku zeszłego, to dojdzie należy do wniosku, że środki polityki zbożowej, stosowane w roku ubiegłym, a udoskonalone w wyniku doświadczeń z lat poprzednich, powinny wystarczyć dla opanowania sytuacji na rynku zbożowym, o ile podaż nie będzie przybierać czasowo anormalnie wielkich

rozmiarów. W chwili obecnej uczyniono wszystko, aby osłabić przyczyny materialne, wzmagające podaż. Odpowiednie rozproszczenie kredytów zastawowego i zaliczkowego trwa w całej pełni, oprocentowanie tych kredytów zostało obniżone, nacisk wierzyteli na dłużników jest poważnie osłabiony, a państwowy aparat interwencyjny działa z największą energią od początku roku gospodarczego.

Wreszcie wyjaśnić trzeba, że do spadku cen zboża przyczyniła się obecnie bardzo poważnie sytuacja międzynarodowa, a ściślej mówiąc zamknięcie kilku bardzo ważnych rynków zbytu dla importu zboża. Odnosi się to w szczególności do Niemiec i do Francji, które eksportują obecnie zboże, placąc premje wywozowe kilka. krotnie przewyższające jego wartości na rynku światowym. Sytuacja tego rodzaju wytworzyć musiała na międzynarodowym rynku zbożowym

częściowo bardzo poważne trudności, niemniej istnieją i tu obiektywne powody do wiary w poprawę sytuacji.

Wiadomości o katastrofie nieurodzaju w Ameryce potwierdzają się — i obecnie przypuszcza się, że tegoroczne zbiory w Stanach Zjednoczonych nie przekroczą 60% zbiorów normalnych. Ponieważ Stany Zjednoczone wywożą rzadko ponad 10% swych sprzętów, więc nieurodzaj tegoroczny — wywołał tam musi brak zboża, który znakomicie przyczyni się może do wchłonięcia istniejących stocków i do usunięcia tego czynnika, który od szeregu lat szczególnie deprymująco oddziaływał na międzynarodowy rynek zbożowy. W tych warunkach nie powinno rolnictwo komplikować sytuacji własnej i ogólnie gospodarczej przez niepotrzebne potęgowanie podaży, dokonywane w chwilach nieprzemysłanych odruchów.

Bilans handlowy Polski wykazuje w roku bież. saldo ujemne w polsko-czechosłowackim obrocie towarowym

Urzędowe dane o handlu zagranicznym Czechosłowacji w pierwsze połowie r. b. pozwalają stwierdzić dwie zmiany w jego strukturze w porównaniu z handlem w r. 1932. Przedewszystkiem zamiasł 218 mil. kor. biernego salda w roku ub., jest 21 mil. kor. salda czynnego w r. 1933. Ograniczenie przywozu i reglamentacja dewiz dały zatem pożądany oddźwięk przez Czechosłowację skutek.

Następnie spadek udziału przywozu żywności w ogólnym przywozie wykazuje coraz większą samowystarczalność Czechosłowacji w zakresie rolnictwa. Jest to ważna wskazówka dla Polski przy nowych rokowaniach i dowodzi konieczności i oparcia nowego traktatu na innych niż dotychczas podstawach.

Spadek przywozu środków żywności widzimy z sąsiednich krajów rolniczych, a przede wszystkim z Polski. Tak np. przywóz zboża z Polski spadł z 26,3 do 3,3 mil. kor., t. j. do 1/8 przywozu z r. ub. Przywóz drzewa z Polski spadł z 22,4 do 8,1 mil. kor.

Obroty w handlu polsko-czechosłowackim wynosily (w milionach koron):

	W 1-em półroczu	
	1932	1933 w1933
Przywóz z Polski	222,5	78,3 64,8%
Wywóz do Polski	102,0	85,5 16,2%
Obrot ogólny	324,5	163,8 49,2%
Saldo bilansu dla Czechosł.	-120,5	+7,2

Obroty ogólne z Polską spadły o 49,2%, lecz wywóz do Polski spadł tylko o 16%, gdy tymczasem przywóz towarów polskich zmniejszył się prawie o 65%. Saldo bilansu handlowego z Polską z biernego w r. ub. (120,5 mil. koron), przekształciło się na dodatne (7,2 mil. kor.).

Tymczasem przywóz z Węgier, z któremi Czechosłowacja od r. 1931 jest w beztraktatowych stosunkach, wzrósł z 46,2 mil. w r. 1932 do 80,5 mil. kor. w r. b., t. j. o 74,2%. Państwa zaś mające traktaty handlowe z Czechosłowacją, Rumunją i Jugosławją wywoziły do Czechosłowacji o 65% i 68% mniej niż w roku ub. (Polska o 64,8% mniej).

Warunki uzyskania ulgowych paszportów zagranicznych

Osoby, starające się o uzyskanie paszportów na wyjazd zagranicę, często nie orientują się w warunkach, pod jakimi mogą je uzyskać, a ograniczenia ze strony władz administracyjnych uważają niesłusznie za „utrudnienia” lub nawet „szkany”. Wobec tego warto przypomnieć, że Izby Przemysłowo-Handlowe przy rozpatrywaniu wniosków o ulgowe paszporty handlowe badają nie tylko stronę formalną (fakty posiadania świadectwa przemysłowego, wpisu do rejestru handlowego i korespondencję zagraniczną), lecz również badają okoliczności uzasadniające konieczność wyjazdu zagranicę, a więc np. czy istotnie są możliwości zamierzonego eksportu, czy rozmiary przedsiębiorstwa umożliwiają podjęcie racjonalnego wywozu, względnie czy towaru, któ-

ry zamierza się importować, nie można nabyć w kraju itp.

Nie dotyczy to paszportów turystycznych, które bez trudności uzyskać może każdy za pośrednictwem niektórych towarzystw komunikacyjnych. Między innymi np. Polskie Linie Lotnicze „Lot” uzyskali na rok bieżący dla swoich pasażerów, udających się do Austrii pewną ilość paszportów ulgowych. Paszporty te są ważne na jeden miesiąc i wydawane są przez P. L. L. „Lot” osobom, wykupującym bilety samolotowe z Warszawy do Wiednia i z powrotem.

Wreszcie np. morekie wycieczki turystyczne statkami pasażerskimi Linji Gdynia—Ameryka odbywać można nawet bez paszportów, jedynie za wykupieniem karty okrętowej.

Państwowe Zakłady Przem.-Zbożowe a kupiectwo i młynarstwo

Od dłuższego już czasu trwające prace nad ułożeniem programu współpracy między Państwowymi Zakładami Przemysłowo-Zbożowymi a kupiectwem zbożowym prywatnym i młynarstwem, posunęły się ostatnio tak dalece na przód, że można spodziewać się ich szybkiego i pozytywnego zakończenia. Onegdaj nad tą sprawą obradowała międzyzbożowa komisja Zw. Izby Przemysłowo-Handlowych przy udziale przedstawicieli kupiectwa zbożowego. Poza-

tem odbyła się osobna konferencja delegatów kupiectwa zbożowego z przedstawicielami młynarstwa.

Dziś, dnia 26 bm. odbyły się wstępne rozmowy przedstawicieli handlu zbożowego z delegatami Państw. Zakładów Przem.-Zbożowych. Prace nie zostały jeszcze zakończone, wszelkie więc wiadomości na temat wyników tych prac, jakie już się ukazały są jeszcze przedwczesne.

Ruch pocztowo-telegraficzny w Polsce

Główny Urząd Statystyczny opracował dane, dotyczące ruchu pocztowo-telegraficznego w Polsce w roku ubiegłym.

Jak wynika, na terenie całej Polski znajdowało się 4.064 instytucji pocztowych. Liczba skrzynek pocztowych wynosiła 16.876, przebieg poczty w roku wyrażał się liczbą 58.517 tys. km. Liczba przesyłek zwykłych wynosiła 691 mil. (w obrocie krajowym 577 mil. i w obrocie zagranicznym 114 mil. sztuk), liczba przesyłek zwykłych w transzycie otwartym 0,4 mil. sztuk, liczba czasopism 181 mil. sztuk,

liczba listów wartościowych 2,5 mil. sztuk, paczek 10,2 mil. szt. Suma wpaconych przekaźników pocztowych wynosiła 1.142,3 mil. złotych, wpaconych 1.202,3 mil. zł.

Liczba stacji telegraficznych wynosiła 4.898 długość drutów telegraficznych 74.299 km. Obrót telegramów wyrażał się liczbą 19,8 mil. sztuk, telegramy opłacone — 18,2 mil. sztuk, telegramy służbowe 1,6 mil. szt.

Pocztą polską jest, jak wiadomo, jedną z najlepszych w świecie i często brana jest za wzór w państwach zagranicznych.

Pot u dzieci i dorosłych usuwa
Puder Bebe Szofmana. 4558

Rodzice winni znać higienę m'odzieży

Higiena szkolna jest jednym z najważniejszych postulatów zdrowia narodu. Służą jej zarówno środki ściśle zespolone z nauczaniem jak i ogólna higiena społeczna stosowana do młodzieży. Osiedla, organizowane przez poszczególne szkoły na wolnym powietrzu, harcerstwo, wychowanie fizyczne młodzieży i racjonalizacja sportów, oto najnowsze dziedziny, których wpływ na zdrowie młodzieży już się zaznaczył.

O ile chodzi o higienę ściśle szkolną, to tu akcja rozpada się również na 2 kierunki. Jeden dąży zapobiegawczo do utrzymania zdrowia. Do tych należy higiena klasy, wentylacja, układ godzin nauki, ozonki dźwięku książek szkolnych, postawa ucznia przy czytaniu i szeregu innych metod. Drugi stara się naprawić zło dokonane lub zapobiec początkującym objawom choroby. Tu należą gabinety lekarskie i dentystryczne, częściowo antropometryczne itd. Wystawa Zdrowia w Poznaniu (od 12 września do 1 października) pokaże rodzicom i nauczycielstwu najnowsze doświadczenia w dziedzinie każdej z tych gałęzi wiedzy. Dla dobra swych dzieci, nauczycielstwo i rodzice winni zapoznać się z najnowszymi prądami tych nauk.

Na Wystawę tę zorganizowane będą pościagi specjalne z całej Polski ze zniżką 70%.

Przed wejściem w życie ustawy samorządowej

Jak się dowiadujemy, ministerstwo spraw wewnętrznych przygotowuje już dalsze prace, związane z wprowadzeniem w życie ustawy samorządowej. Obecnie opracowywane są dwa ogólne rozporządzenia wykonawcze do tej ustawy, następnie zaś przygotowane będą rozporządzenia o warunkach wymaganych od kandydatów na zawodowych przełożonych zamiast praktyki samorządowej. Rozporządzenia te zostaną wydane prawdopodobnie w końcu września lub w październiku.

Pozatem jest rzeczą możliwą, że jeszcze tej jesieni zostaną opracowane i wniesione do Sejmu projekty ustaw o stosunkach służbowych i odpowiedzialności dyscyplinarnej pracowników samorządowych.

Ogólnokrajowa konferencja Zw. Spółdzielni Spożywców

Związek Spółdzielni Spożywców zwołuje na dzień 10 września r. b. do Warszawy ogólnokrajową konferencję delegatów rad okręgowych i lustratorów.

Konferencja ma na celu silniejsze skonsolidowanie prac gospodarczych i usprawnienie życia regionalnego poszczególnych okręgów. Odbydzie się ona w lokalu Banku „Spolem” — Warszawa, Krak. Przedmieście nr. 16/18, początek o godz. 9 rano.

O nowelizację ustawy spółdzielczej

Jak się dowiadujemy, wiceminister skarbu prof. Kozłowski przyjął na specjalnej audyencji przedstawicieli trzech zrzeszonych wielkich ze spółów spółdzielczych, a mianowicie: Zjednoczenia Związków Spółdzielni Rolniczych, Unji Polskich Związków Spółdzielczych oraz „Spolem”, Związku Stowarzyszeń Spożywców. Tematem konferencji była sprawa projektowanej nowelizacji ustawy spółdzielczej. Niebawem odbyć się ma następna konferencja w tej samej sprawie.

Wzrost wywozu hutniczego

Według dokonanych ostatnio obliczeń statystycznych, wywóz wyrobów hutniczych wzrósł w lipcu r. b. poważnie. W miesiącu tym wywieziono mianowicie 26,226 ton, tj. o 4991 ton, czyli o 23,50 proc. więcej niż w czerwcu. Zwiększył się zwłaszcza wywóz wyrobów hutniczych do Rosji sowieckiej. Wzrostowi uległ wywóz rur spawanych i ciągniczych, bo z 1986 ton w czerwcu 2253 ton w lipcu, tj. o 13,44 procent.

Zezwolenia na import towarów zagranicznych

W dniu 24 bm. odbyło się zebranie Centralnej Komisji Przywózowej, na którym przydzielono eksporterom zezwolenia na sprowadzenie towarów zagranicznych z kontyngentów na sierpień br.

W lotnictwie polskim nic się nie trwoni

Dziennik „Svenska Dagbladet” zamieszcza drugi z rzędu artykuł kapitana Gaerdina o polskim lotnictwie wojskowym. Autor w entuzjastycznych słowach opisuje to co widział podczas pobytu w Polsce, poczem wychwala gościnnosć szefa lotnictwa polskiego płk. Rayskiego, który dopomagał mu w studjach. W lotnictwie wojskowym Polski nic się nie trwoni, pisze kpt. Gaerdin, lecz pracuje się z postępem.

Nowy rozkład lotów na polskich liniach

Z dniem 1 września r. b. wchodzi w życie nowy rozkład lotów na polskich liniach komunikacji powietrznej.

Według nowego rozkładu samoloty kursować będą codziennie (nie wylatując na niedzielę) tylko na dwóch liniach: Warszawa—Kraków i Warszawa—Lwów. Na pozostałych liniach t. j. Warszawa—Gdańsk (Gdynia), Warszawa—Poznań, Warszawa—Katowice, Warszawa—Wilno, Katowice—Kraków, Kraków—Brno—Wiedeń, Lwów—Czerniowce—Bukareszt—Sofja—Saloniki, oraz Wilno—Ryga—Tallin samoloty kursować będą 3 razy w tygodniu. Ruch na linii Warszawa—Bydgoszcz zostaje wstrzymany.

Ponadto na okres zimowy wstrzymana zostanie z dniem 16 października komunikacja na linii Bukareszt—Sofja—Saloniki, oraz Wilno—Ryga—Tallin, a z dniem 1 listopada również na linii Warszawa—Wilno.

Wróciłem
Kazimierz Orchołski
 dentysta
 Szeroka 36 Toruń Telefon 520

Wróciłem
Dr. med. Marjan Skowroński
 specjalista chorób dziecięcych
 Toruń, Nowomiejski Rynek 25
 przyjmuję od godz. 3—5-tej — zamiejscowych także przed południem za poprzednim porozumieniem sę.

Edward Soniecki
 kompozytor
 znanych w całej Polsce utworów chóralnych, wykonywanych przez kółka śpiewacze,
 osiedla się
 * dnem 10 września 1933 r. jako nauczyciel muzyki w Wejherowie.
 Zakres nauki: Fortepian, skrzypce, teoria.
 Zgłoszenia w Księgarni Kaszubskiej.

OBWIESZCZENIE.
 Urząd Skarbowy w Gdyni ogłasza, że w dniu 5 września 1933 r. o godz. 10-tej przed Hotelem Morskim w Gdyni — Kamienna Góra będzie sprzedawał najwięcej dającym za gotówkę, stoły, krzesła, kanapy, pianino, oraz całe urządzenie restauracji.
 Urząd Skarbowy w Gdyni.
 Zl. 950

UCHWAŁA. Zarządza się otwarcie postępowania układowego odnośnie przedsiębiorstwa handlowego kupca Alfonsa Zaleskiego, właściciela Drogerji Medycznej w Nowemście. Nadzorcą sądowym pozostaje Wacław Nadolny z Nowogoniasta.
 Nowemście, dnia 19 sierpnia 1933 r.
 1 E 105/33. Sąd Grodzki.
 Zl. 642-Gr.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
 W środę, dnia 30 sierpnia 1933 r. o godz. 16.30 sprzedam w Wierchucinku w drodze przetargu przymusowego za natychmiastową zapłatą: 1 stóg pszenicy niemiłoczonej ca 60 ctr. Wartość zajętą zboża oszacowano na kwotę 540,00 zł. Zajęte zboże obejrzać można ćwierć godziny przed rozpoczęciem licytacji.
 Kantowicz, Komornik Sądu Grodzkiego w Koronowie.
 5161. Zl. 1582-8.

Spis zapowiedzi Nr. 62/33. (5160)
ZAPOWIEDZ.
 Podaje się do ogólnej wiadomości, że czeladnik szewski Franciszek Józef Zychliński, kawaler, zamieszkały w Chojnicach Mickiewicza 35 i Monika Elżbieta Nelke, panna, bez zawodu, zamieszkała w Chojnicach Mickiewicza 31, przedtem w Gdańsku — Wrzeszcz, Kolkowgasse 1 chcą zawrzeć związek małżeński.
 Obwieszczenie zapowiedzi nastąpić winno w Chojnicach, w Ogorzelinach i w Gdańsku — Wrzeszcz.
 Chojnice, dnia 24 sierpnia 1933 r.
 Urzędnik stanu cywilnego:
 w z.
 (—) K. Bessert.

Samochody
 ciężarowe do przeprowadzek i transportów
Przeprowadzki
 meblowe wozy wyścielane
Przechowywanie
 magazynowanie, własne jasne zdrowe składnice, magazyny, piwnice, place w śródmieściu
Zwózki
 samochodami i końmi wykonuje najtaniej
Ludwik Szymański
 3824 Toruń
 Żeglarska 3 Tel. 900

MEBLE
 wszelkiego rodzaju, specjalność: pokoje sypialne po cenach konkurencyjnych poleca 4501
Fabryka Mebli
B. Siudowski
 Bydgoszcz
 ul. Jasna 11, tel. 2227

Szlifiernia cylindrów
 za 1/2 roczną gwarancją
„AUTOARMA”
 BYDGOSZCZ
 Zduny 6. Tel. 1824.
 4674

Fabryczny Dom Mebli
 drzewnych i wyścielanych, specjalność: Urządzenia mieszkalniowe wszelkiego rodzaju po cenach fabrycznych bez konkurencyjnych, pod gwarancją solidnego wykonania, także na do odnych warunkach poleca znana firma
Ignacy D. Grajner
 Bydgoszcz, Dworcowa 21
 Telefon 1921. 4486

Dodatkowe Wycieczki Morskie
 statkami linii Gdynia-Ameryka S. A.
NIEZWŁOCZNIE należy zamówić bilety na dodatkową wycieczkę do:
SZTOKHOLMU na S/S „Kościuszko”
 od 3-go do 7-go września r. b.
Ceny od zł. 100.— do 225.—
 Zapisy przyjmują:
Biuro Linji „GDYNIA-AMERYKA”
 ul. Waszyngtona, Gmach Żegluga Polskiej
Agencja turystyczna Witold Butkis w Gdyni oraz
Biuro podróży „ORBIS” Wagons Lits Cook
 Wobec dużego zainteresowania wskazaniem jest jak najwcześniejsze zgłoszenie.
 4751

Jako przedstawiciel
 przyjmuję zamówienia na dogodnych warunkach spłaty **na samochody**
Polski Fiat
 osobowe, autobusy i ciężarowe do wszelkich celów oraz na motocykle B. S. A., rowery i maszyny do pisania
 Stacja obsługi i dostawa org. części zamiennych
W. Katarfias
 Toruń, zaprzysięż. rzeczoznawca

508

Węgiel Koks - Brykiety
 na zapas zimowy zakupuje się najkorzystniej w firmie
„TRANZYT”
 sp. z o. o.
 Przedzamcze 20.
 oraz na składnicy: ul. Chrobrego 49. 4624

Okucia budowlane
 i łożka metalowe dostarczają hurtownie
Sulkiewicz i Robakowski
 Fabryka Wyrobów Żelaznych Bydgoszcz tel. 892 i 2206.

Piwa
 Lemoniady, Woda sodowa
 Skierniewicki Browar Parowy
WL. STRAKACZA
 Czerwona Droga 35, Toruń tel. 123. 4472

Mundurki szkolne
 (przepisowe) czapki szkolne koszulki, spodnie, pantofle do gimnastyki 5109
Sport-Bioch
 Toruń, Katarzyny 5 tel. 276

Automobiliści,
 Warsztaty Samochodowe poszukiwani do rejonowego zastępstwa poważnego artykułu. Oferty „Wysoki procent” Biuro Pietraszka, Warszawa, Marszałkowska 115. 5082

Kalotechnika
 Pierwszorzędny 2945
Gabinet Kosmetyczny
 Prowadzony przy pomocy najnowszych metod i aparatów z zastosowaniem ostatniej zdobyczy techniki kosmetycznej. Wykonuje między innymi następujące zabiegi: masaże twarzy i głowy, leczenie łojotoku, trądziku, łupieżu nadmiernie tłustych lub suchych cer. Usuwanie wągrów, pryszczyc, piegów, czerw. nosa, zmarszczek zbyt owłosienia, brodawek, kurzajek itp. Długotrwałe przyćmianie brwi i rzęs.
 Porady bezpłatne.
Toruń, ul. Prosta 2.

Uwaga!
 W najlepszym punkcie Gdyni sprzedam lub wdzierżawię nieruchomości wraz z interesem gastronomicznym. Zgłoszenia „Gazeta Morska” Gdynia pod nr. 270. 5036

Meble
 najsolidniejsze i najtańsze wszelkiego rodzaju drzewne i wyścielane, gwarancja, dogodny warunki. Skład mebli dawniej Hege, Bydgoszcz, Długa 32. 4934

Udzielam lekcji gry na fortepianie
 podług szybkiej metody i przygotowuję do Konserwatorium. Cena niska. Adamska, Toruń, Sukiennicza 4. 4923

Meble
 najsolidniejsze i najtańsze wszelkiego rodzaju drzewne i wyścielane, gwarancja, dogodny warunki. Skład mebli dawniej Hege, Bydgoszcz, Długa 32. 4934

Strzelaj
 do zwierzyny, ptaictwa i tarczy tylko z broni i amunicją z Fmy „Hubertus”, Bydgoszcz, ul. Grodzka 8, (narożnik ul. Mostowej). Fachowa obsługa, tel. 652, ceny bez konkurencyjne, nas prawa broni. 5119

Czyści
Ubrania i Suknie
 najtaniej tylko
Dr. Proebstel i Ska
 Bydgoszcz,
 Gdańska 54 i Dowrcowa 2
 4471

Służąca
 uczciwa, łagodnego usposobienia, z gotowaniem, lubiąca dzieci, pedantycznie czysta, potrzebna od 1. 9. Żeloz. Mauchówna Toruń. Wielkie Garbary 13, w sklepie. 5165

Pokój
 umeblowany. Toruń, Przedzamcze 12, m. 3. 5163

Budynek
 z mor. ziemi, z 7 mieszkańcami, nadający się dla rzemieślnika lub em. urzędnika, bardzo dobre położenie dla pszczelarza, pół km. od stacji kolejowej Hohensstein na sprzedaż. Pisemne zgłoszenia do B. Edel, Tczew, Pradnica 9. 5159

Wapno plechcińskie
Cegły, papa dachowa, dachówki i. kl. smoła ślaska, i-a węgiew górnolaski, brykiety, koks, szcypy, cement Wysoka
 oraz wszelkie materiały budowlane dostarcza Materj. budowl. i opalowe właśc. **E. Haw**
 Bydgoszcz,
 ulica Toruńska 1, róg ulicy Bernardyńskiej.
 Telefon 575. 5118

Zgubiony
 paszport na nazwisko Gerda Goldschmid, wystawiony w Gdańsku, unieważnia się. 5158

Potrzebna
 uczciwa służąca do wszystkiego z dobrem gotowaniem. Bez świadectw nieprzychodź. Grudziądz, Groblowa 20, Sochaczewska od godz 11—13-tej, 5166

Poszukujemy akwizytorów
 do naszego wydawnictwa, za wynagrodzeniem prowizyjnym.
 Oferty z dokładnym życiorysem do Administracji „Dnia Pomorskiego” w Toruniu.

OBWIESZCZENIE.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy, rew. II. Stefan Kustrzyński zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Gdańska 95, na mocy art. 602 K. P. C. ogłasza że: w dniu 31 sierpnia 1933 r. o godz. 15-tej w Bydgoszczy, przy ul. Gdańskiej 76 w firmie Herzke odbędzie się publiczna licytacja ruchomości składających się z mebli oszacowanych na łączną sumę zł 1600, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.
 Komornik (—) S. Kustrzyński w Bydgoszczy.
 5162 Zl. 1289-8.

OBWIESZCZENIE.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy, rew. II. Stefan Kustrzyński zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Gdańska 95, na mocy art. 602 K. P. C. ogłasza że: w dniu 31 sierpnia 1933 r. o godz. 9.30 nie później jednak, niż w dwie godziny, w Bydgoszczy, przy ul. Gdańskiej 120 odbędzie się publiczna licytacja ruchomości składających się z mebli, oszacowanych na łączną sumę zł 555,—, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.
 Komornik (—) S. Kustrzyński w Bydgoszczy.
 5169 1557-8.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
 W czwartek, dnia 31 sierpnia 1933 r. o godz. 8.30 przed południem sprzedam przy ul. Długiej 30 najwięcej dającym za natychmiastową zapłatą: 100 paczek śpiłek drewnianych, urządzenie składowe, 100 paczek kopyt, 100 kop wiórów, różne przybory szewskie, 150 kg. skóry podszew., oszacowanych na sumę 3650 zł, które można oglądać w dniu licytacji w czasie wyżej oznaczonym w miejscu sprzedaży.
 (—) Malak,
 Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy rewiru III.
 5168 Zl. 1468-8.

Konstanty Murawski
 (pełnomocnik Rob. Kans) 4910
Furmaństwo
 Grudziądz, Dworcowa 33 — Telefon 322
Na przeprowadzki i zwózki wszelkiego rodzaju obniżyłem dotychczasową moją niską taryfę o dalsze 15%.
 ≡ Najtańsza firma na miejscu ≡

Pianino
 czarne jak nowe tania sprzedam. Toruń, Szczytna 19, II. ptr. 5155

5 pokojowe
 komfortowe mieszkanie, ewentualnie ogród — garaż, blisko tramwaju — wynajem. Szosa Chełmińska 130, m. 2. 5149

WAPNATY EXPRESS
 20 zł. mies.
KROMCZYŃSKI,
 Poznań,
 Al. Marcinkowskiego 5

Lokale
 po Konserwatorium Muzycznym składające się z 7 ubikacji, nadające się na biura razem lub oddzielnie do wynajęcia w Toruniu przy Staromiejskim Rynku nr. 30, I. piętro. 5131

2—3 pokoje
 na biuro ewentl. z mieszkanem od 1 września br. do wynajęcia. Toruń, Szeroka 33, I. ptr. 5146

Zakład Elektro-techniczny
 Przedsięb. Koncesjonowane wykonuje prace elektrotechniczne i radiowe fachowo i tanio. Ładowanie i naprawa akumulatorów
Adolf Gomowski
 Toruń, Mickiewicza 67. 4585

Pokój
 umeblowany z balkonem do wynajęcia. Toruń, Bydgoska 90, m. 6. 5130

ŻELAZO
 sztabowe i fasonowe
BEDNARKE BLACHY
 poleca 4783
P. TARREY, Toruń
 Tel. 133. St. Rynek 23.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,20 zł
 w tekście na pierwszej stronie . . . 1,00 zł
 na drugiej i trzeciej stronie 0,80 zł — w tekście . . . 0,50 zł
 Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25% drożej.
 Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
 Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr.
 Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki
 W Gdańsku za wiersz m/m na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
 Drobne za słowo 5 fen. — tytułowa . . . 50 fen.
 Przy sądowym ściganiu należności rabat upada. Za terminowy druk przepisane miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: Witold Mętnicki, Toruń, ul. Montuski 25, m. 7.
Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska: Wilhelm Grimsman, Gdańsk, Kaszubischer Markt 21, I. p.
Red. odpow. na Bydgoszcz: Wacław Górnicki, Bydgoszcz, ul. Mostowa 6.
Redaktor odpowiedzialny na Gdyni: Józef Dobroszański, Gdynia, Szkolna.
Red. odpow. na Grudziądz: Wacław Gańca, Grudziądz, ul. Sienkiewicza 9.
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław: Henryk Lisiecki, Inowrocław, ul. Solankowa 4.
Za ogłoszenia odpowiada administracja.
Wydawnictwo: „Dzień Pomorski”, „Gazeta Gdańska”, „Gazeta Morska”, „Gazeta Mogileńska”, „Dzień Bydgoski”, „Dzień Grudziądzki”, „Dzień Kujawski”.
Nakładem i sztabkami Pomorskiej Drukarni Rolinsej S. A. w Toruniu.

Abonament miesięczny wynosi
 w ekspedycji miejscowych agencjach . . . 3.— zł
 z odnośnieniem do domu . . . 3.40 zł
 przez pocztę z odnośnieniem . . . 3.36 zł
 pod opaską . . . 4.50 zł
 w Gdańsku przez pocztę . . . 2.50 gd przez chłopca . . . 2.30 gd
 z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7.— gd
 W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma